

Kapitola 1



Návrat na Alfeu

S lunce se zrovna vyhouplo nad obzor a zalilo vysoké věže Alfey měkkým růžovým světlem, když se víly Winx zhmotnily na nádvoří své školy. Jedna po druhé postupně procházely kouzelnou bránou, která se za nimi zase okamžitě zavřela.

Vracely se z velmi citlivé mise z pověření samotné ředitelky nedaleko jed-

noho ze světů Magické dimenze a nemohly se dočkat, až Faragondě všechno povědí.

„Ředitelka z nás bude mít radost,“ řekla Bloom se spokojeným úsměvem.

„To doufám,“ protáhla se Stella. „Poslední dobou se nám povinnosti jen množí a nemáme ani chvílku pro sebe. Jsem utahaná jako kotě!“



Ředitelka je přivítala s otevřenou náručí – přesně jak Bloom předpovídala. „Věděla jsem, že s vámi můžu počítat,“ podívala

se na ně Faragonda tak, jako se učitelka dívá na své nejlepší žákyně. „Princ vzdáleného světa Astoria souhlasil se svou účastí na příštím Sletu čarodějů a víl. Přesně jak jsme doufaly!“

„Zdá se, že napětí mezi jeho světem a zbytkem Magické dimenze je konečně zažehnáno!“

Musa otevřela dlaň a ukázala bublinku z průsvitného křišťálu. „Na oslavu naší shody nás princ poprosil, abychom na Alfeu přivezly tento dar,“ oznámila víla hudby ředitelce.

Jako na povel se bublina otevřela a odhalila svůj obsah.



„Kousek astoritu!“ vydechla Faragonda obdivně při pohledu na kamínek rozzářený vlastním vnitřním světlem.

„Je to velmi vzácný kámen, který se nachází jen na planetě Astoria a má obrovskou kouzelnou moc.“

Víly na dárek několik minut jen zíraly s otevřenou pusou.

Potom si Faragonda bublinku zase vzala, zaklapla ji a vykročila k jedné ze stěn pracovny.

„Bude nejlépe, když ten dar dobře schovám,“ zadívala se pobaveně na žáky-
ně. „Pojďte se mnou. Je čas, abych vám
ukázala jedno z nejkouzelnějších míst na
celé Alfeji.“

Winx se zvědavě srotily u Faragondy.

Stačilo mávnutí ruky a stěna kabine-
tu zmizela. Za ní se vinulo dlouhé toči-
té schodiště vedoucí někam dolů do tmy.
Schůdek po schůdku sestupovaly víly opa-
trně do rozsáhlé místnosti se zákoutími
a poličkami plnými různých předmětů.

„Kde to jsme?“ zeptala se udiveně
Aisha. „Vypadá to jako sklad... ale ob-
rovský!“